

Pe drumul meu

Alexandrina Spânu

PE DRUMUL MEU

În noaptea asta dată,
în vis mi se arată,
că sunt înconjurată,
de un alai de zâne.

Voi zânelor, cântați,
urechile să-mi
încântați.

Voi zânelor, dansați,
privirile să-mi
încântați.

Voi zânelor, mereu,
în jurul meu,
alaiul vesel al miresei
să-l formați.

Un vis frumos,
un vis a fost,
în care vis,
perechea eu o caut.

În vis mi-se arată,
doar un măgar
cu chip de om,
apoi un leu
cu chip de om,
însă un om
cu chip de om,
eu caut.

Dar, cum se vede
treaba, pentru mine,
hărăzit n-a fost să fie;
În altă viață, poate,
hărăzit va fi să fie.

Și sunt în vis, și-aici,
din zare-aud o voce.
-Mereu se va-mplini

zicala veche:-
-oricine-și va găsi
perechea, și
peticul și-l
va găsi tot sacul-

Și, totuși, hâtru zic:
- la sacul bun,
e necesar un petic?-
Dar zarea mă ignoră
și la ce bun,
să-mi mai răspundă.

A fost un vis,
un vis al unei
nopti de vară,
un vis al unei
nopti de iarnă.
A fost un vis,
un vis ce va
dura o viață,
un vis frumos.

Și, între vis și viață
eu plutesc, și atunci,
când eu mă voi trezi,
voi merge tot la fel,
precum mă taie capul;
și tot pe drumul meu.

Alexandrina Spânu - SPERANȚE